

artim a
e?

fineix
restau-
variada
i una
ocio-
ras la
s. El
age ha
cepte
ndèn-
no bar-
s i els
en part
entre
tronò-
ritat
la nit,
nsfor-
mista
a llum
dir
acions
es d'u-
ca. A
elecció
L'hora-
servei
mig-
argue-
hi una
er no
es pro-
el que
res de
mol-
ue un
ous en
el far-
ge o la
sola-
ciació.
bles.

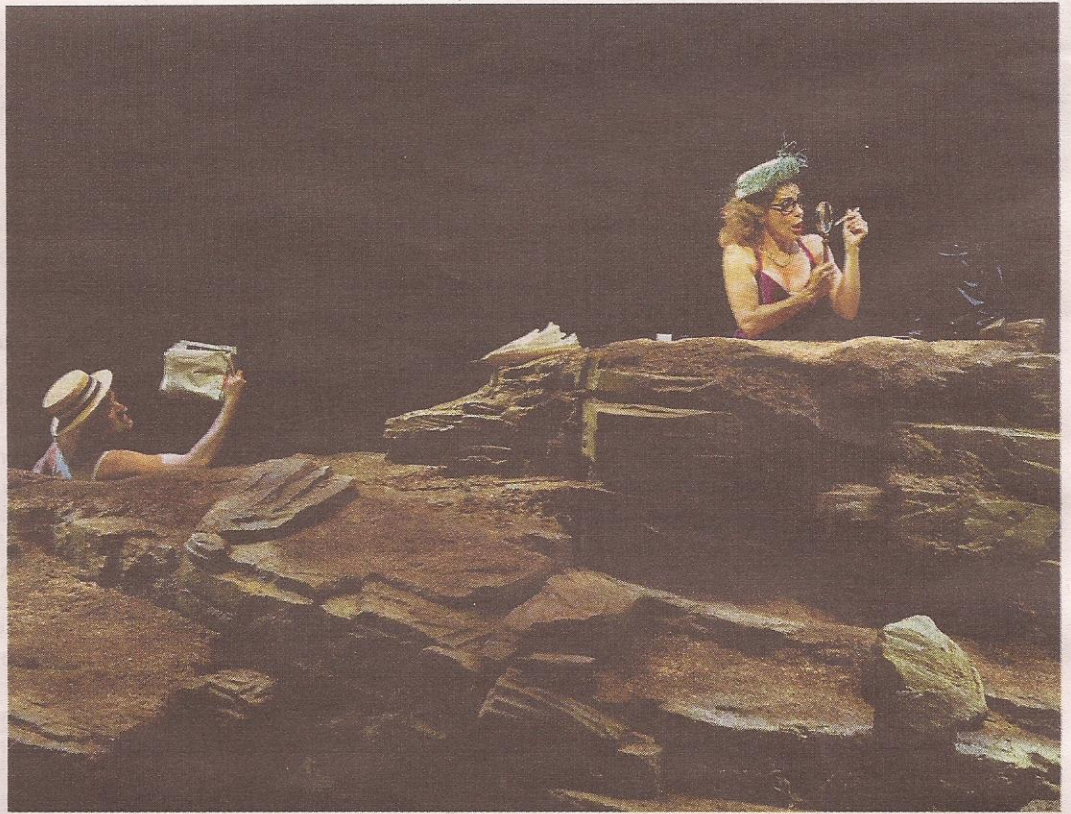
MUSIC LIVE

Els dijous i divendres són els dies de música en directe a Collage. La millor manera d'acompanyar la vetllada. Gigi McFarlane és l'encarregada de posar la banda sonora a l'establiment a ritme de soul cada dijous, en què s'acompanya ella mateixa amb una guitarra. La seva veu i la seva actitud extravertida no et deixaran indiferent. Els divendres són el moment per Lania Maia i Danilo Pinheiro, el duet de bossa nova Nikiti Dúo. La seva versió de 'Garota de Ipanema' farà que, inconscientment, demanis una caipirinya al cambrer. Complement indispensable per acompanyar el ritme brasiler.

COLLAGE

CARRER CALVET, 16. 08021 BCN.
932 008 325. PREU MITJA: 15-20€.
DILLUNS A DISSABTE, DE 8 A 24H.
www.collagebcn.com
www.grupferre.com

Emma Vilarasau ficada dins l'escenografia de Max Glaenzel. DAVID RUANO

I malgrat tot, encara estem més o menys vius!

SERGI BELBEL ES RETROBA AMB EMMA VILARASAU
AL DESERT DE SAMUEL BECKETT

RAMON OLIVER

És el de sempre: tot es tracta de si veiem el got mig ple o mig buit. La Winnie, la protagonista d'aquest excepcional monòleg, té una potser saludable o potser poc raonable tendència (això també depèn de com t'ho miris) a veure el got mig ple: cada cop que sona el timbre que indica que ha començat una nova jornada, la Willie comença a fer-se a ella mateixa i a fer-li al seu marit Willie un animós inventari d'objectes i de records (retrets inclosos) per reafirmar la seva posició vital. Esclar que qualsevol persona d'aquestes que veuen sempre el got mig buit podria recordar a la Winnie que la seva vida transcorre en un inquietant erm en què alguns veuen les desèrtiques conseqüències d'alguna hecatombe nuclear, que viu ficada en un forat de terra que cada cop la

per on cau el seu marit mut i reptant. Però, tampoc no cal amargar-li el dia a la bona senyora! En tot cas, aquesta no és pas la intenció de Sergi Belbel, un director que, de fet, sempre ha preferit anar de bon jan a fer d'àngel exterminador, i remarcar els elements més optimistes dels textos aliens que han caigut a les seves mans.

Tal com ho veu Belbel, la grandesa de Beckett consisteix a mostrar-nos la humanitat d'uns personatges que, malgrat l'adversitat de tot el que els envolta, lluiten per aconseguir un món millor. I en aquest mateix sentit, veu la Winnie no pas com una dona indefensa davant el destí, sinó com una dona poderosa. En això, Belbel coincideix amb Peter Brook,

quan afirmava que les etiquetes que han penjat a Beckett i que el qualifiquen d'autor desesperat, negatiu i pessimista són radicalment falses: potser per això mateix Brook va oferir al seu moment la imatge més joiosa de Beckett al seu magnífic espectacle *Fragments*. I és amb aquests ànims que l'estupenda Emma Vilarasau ha decidit seguir l'exemple de tantes altres grans actrius que l'han precedit, i ficar-se ben a gust en aquest turó de sorra que amenaça a ofegar-la. Però és que, com deia Harold Pinter, potser no tan optimista però igualment entusiasmada amb el seu ídol, "Beckett és l'escriptor més valent i cruel de tots, i com més m'enfonsa el nas en la merda més agrait li estic". Era també Pinter qui afirmava que Beckett no intenta mai vendre't cap moto, cap mena de remei o revelació, i que d'això naixia precisament la bellesa de la seva obra.

ELS DIES FELIÇOS

DE SAMUEL BECKETT. DIR.: SERGI BELBEL. INT.: EMMA VILARASAU, ÒSCAR MOLINA. DATA: FINS AL 15/6. LLOC: TEATRE LLIURE GRÀCIA. MONTSENY,